

Äldste L. Tom Perry
i de tolv apostlarnas kворum

Att finna varaktig frid och bygga eviga familjer

Det är Jesu Kristi evangelium som utgör grunden där vi kan finna varaktig frid och bygga eviga familjer.

Vår färd genom livet innehåller både goda och dåliga tider. Det medför olika utmaningar. Hur vi anpassar oss till de förändringar som sker beror på vilken grund vi bygger på. Vår Herre och Frälsares evangelium ger oss en fast och stadig grund. Den byggs bit för bit när vi får kunskap om Herrens eviga plan för sina barn. Jesus Kristus är Läromästaren. Vi följer honom.

Skrifterna vittnar om honom och visar oss det fullkomliga föredömet i rättfärdighet som vi bör följa. Jag har under en tidigare konferens berättat för kyrkans medlemmar att jag har några anteckningsböcker där min mor har skrivit ner material hon använde för att förbereda sina hjälpföreningslektioner. Anteckningarna är lika aktuella i dag som de var då. En av dem var ett citat från 1908 av Charles Edward Jefferson och handlar om Jesu Kristi natur. Det lyder:

”Att vara kristen är att beundra Jesus så uppriktigt och så innerligt att hela livet riktar in sig på honom i en strävan att vara som han...

Vi kan lära känna honom genom de ord han sa, genom de gärningar han utförde och även genom hans tystnad. Vi kan också lära känna honom genom det intryck han först och främst gjorde på sina vänner, för det andra på sina fiender och för det tredje på alla sina samtida ...

Något som är typiskt för livet under nittonhundratalet är missnöje [och bråk] ...

Världen ropar efter något, men vet knappt vad. Västland har kommit ... och världen är full ... av den mänskliga skicklighetens och genialitetens uppfinningar, men ... vi är fortfarande rastlösa, otillfredsställda och förvirrade ... Om vi öppnar Nya testamentet möter vi orden: ’Kom till mig så skall jag ge er vila. Jag är livets bröd; jag är världens ljus; om någon törstar, så kom till mig och drick; min frid ger jag er; ni skall få kraft; era hjärtan skall glädja sig’ (*The Character of Jesus* [1908], s. 7, 11, 15–16).

Män och kvinnor formas delvis av dem bland som de väljer att leva

bland. De som de ser upp till och försöker efterlikna formar dem också. Jesus är den stora förebilden. Det enda sättet att få varaktig frid är att fästa blicken på honom och leva.

Vad är det med Jesus som vi bör studera?

”Nya testamentets författare ... brydde sig inte om [Jesu] anseende, kläderna han bar eller husen han bodde i ... Han föddes i ett stall, arbetade i en snickarverkstad, undervisade i tre år och dog sedan på ett kors ... Nya testamentet skrevs av män som var fast beslutna att vi ... skulle fästa vår blick på [honom]” (*The Character of Jesus*, s. 21–22) med förvissningen om att han verkligen var och är Guds Son, världens Frälsare och Återlösare.

Jag tror att en av Frälsarens liknelser är speciellt aktuell i vår tid.

Den finns i Matteusevangeliet kapitel 13, där det står:

”Men då folket sov, kom hans ovän och sådde ogräs mitt ibland vetet och gick sedan sin väg.

När nu säden sköt upp och gick i ax, visade sig också ogräset.

Då gick tjänarna till sin herre och sade: Herre, visst sådde du god säd i din åker? Varifrån har då ogräset kommit?

Han svarade: En ovän har gjort det. Tjänarna frågade honom: Vill du att vi skall gå och samla ihop det?

Nej, svarade han, om ni rensar bort ogräset, kan ni på samma gång rycka upp vetet.

Låt båda växa tillsammans fram till skörden. Och när skördetiden är inne, skall jag säga till skördemännen: Samla först ihop ogräset och bind det i knippen som skall brännas upp, men vetet skall ni samla in i min loge” (v. 25–30).

Mänsklighetens gamla fiende har hittat på så många knep han kan för

att sprida ogräs vitt och brett. Han har till och med kommit på sätt att låta det tränga in i hemmets helgd. Ogudaktiga och världsliga manér har blivit så utbredda att det inte verkar finnas något riktigt bra sätt att rensa ut dem. De kommer genom ledningar och luften in i just de enheter vi har utvecklat för att utbilda och underhålla oss. Vetet och ogräset har växt nära varandra. Förvaltaren som sköter åkern måste med all sin kraft ge näring till det som är gott och göra det så starkt och vackert att ogräset inte lockar vare sig öga eller öra. Så välsignade vi är som medlemmar i Herrens kyrka att ha vår Herres och Frälsares dyrbara evangelium som grund att bygga våra liv på.

I 2 Nephi i Mormons bok läser vi: ”Ty se, återigen säger jag till er att om ni går in på den vägen och tar emot den Helige Anden så visar han

er allt vad ni bör göra” (2 Nephi 32:5).

Vi får aldrig låta världens larm överrösta och dränka den milda och stilla rösten.

Vi har förvisso blivit varnade för sådant som vi kommer att möta i vår tid. Vår utmaning är att förbereda oss för det som Herren har sagt säkerligen kommer att ske.

Många i vårt oroade samhälle förstår att familjens upplösning bara medför sorg och hopplöshet i en orolig värld. Som medlemmar i kyrkan har vi ansvaret att bevara och skydda familjen som den grundläggande enheten i samhället och evigheten. Profeterna har varnat och förvarnat oss om den oundvikliga och destruktiva följden av familjevärderingarnas upplösning.

Då världen fortsätter att betrakta oss, låt oss se till att vårt föredöme upprätthåller och stöder den plan

som Herren utformat för sina barn här i dödligheten. Den allra viktigaste undervisningen måste ske genom rättfärdiga exempel. Våra hem måste vara heliga platser för att kunna stå emot trycket från världen. Kom ihåg att Herrens största välsignelser kommer genom och ges till rättfärdiga familjer.

Vi måste noggrant fortsätta att utvärdera vårt föräldraskap. Den mest kraftfulla undervisning ett barn någonsin får kommer från engagerade och rättfärdiga fäder och mödrar. Låt oss först se på moderns roll. Lyssna på det här citatet från president Gordon B. Hinckley:

”Kvinnor som gör ett hus till ett hem bidrar med mycket mer till samhället än de som för befäl över stora arméer eller står som ledare för storbolag. Vem kan värdera en mors inflytande på sina barn, en mormors på sina efterkommande, eller fastrars och systrars på sina släktingar?

Vi kan inte ens börja mäta eller beräkna de kvinnors inflytande som på sitt eget sätt bygger ett stabilt familjeliv och ger evig näring till framtida generationer. De beslut som fattas av kvinnorna i den här generationen får eviga följder. Jag skulle vilja påstå att dagens mödrar inte har någon större möjlighet och ingen allvarigare utmaning än att göra allt de kan för att stärka hemmet” (*Standing for Something: 10 Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* [2000], s. 152).

Låt oss nu se på den roll en far har i våra liv:

Fäder ger välsignelser och utför heliga förrättningar för sina barn. Det blir andliga höjdpunkter i deras liv.

Fäder är personligen engagerade i att leda familjböner, dagliga skriftstudier och familjens hemafton varje vecka.

Fäder skapar familjetraditioner genom att hjälpa till med att planera

semesterresor och utflykter för alla i familjen. Minnen av de här speciella stunderna tillsammans glömmet barnen aldrig.

Fäder umgås med sina barn på tu man hand och undervisar dem om evangelieprinciper.

Fäder undervisar söner och döttrar om värdet av arbete och hjälper dem att sätta upp värdiga mål för sina liv.

Fäder är föredömen i trofast tjänande i evangeliet.

Kom ihåg, bröder, ert heliga kall som fäder i Israel – er allra viktigaste kallelse i tid och evighet – är en kallelse ni aldrig blir avlösta från.

För många år sedan brukade vi på stavskonferenser visa en kort film för att belysa temat för vårt budskap. Under året, allt medan vi reste runt i kyrkan på våra tilldelade stavskonferenser, blev vi mycket väl bekanta med filmens innehåll. Vi kunde nästan citera den utantill. Budskapet har stannat kvar i mitt minne under alla dessa år. President Harold B. Lee berättade i filmen om något som hänt i hans dotters hem. Berättelsen lät ungefär så här:

En kväll försökte modern i hemmet frenetiskt bli klar med inläggning av frukt. Till slut var barnen reda för sängen och allt hade lugnat ner sig. Det var nu dags att ta hand om frukten. När hon började skala och kärna ur frukten dök två små pojkar upp i köket och sa att de var klara för kvällsbön.

Eftersom hon inte ville bli avbruten sa modern snabbt till pojkarna: "Kan ni inte be era böner själva ikväll så att mamma kan fortsätta med den här frukten?"

Den äldre av de två sönerna ställde sig bestämt framför henne och frågade: "Vilket är viktigast, bönen eller frukten?" (se *Kyrkans presidenters lärdomar: Harold B. Lee* [2000], s. 143–144).

Ibland befinner vi oss i situationer där vi har möjlighet att undervisa barnen om något som kommer att ha varaktig inverkan på deras unga liv. Självklart är bönen viktigare än frukten. En framgångsrik förälder bör aldrig vara för upptagen för att fånga ett ögonblick i ett barns liv då en viktig lärdom kan ges.

Det är min fasta övertygelse att det aldrig förr har funnits en tid under mina många år då vår himmelske Faders barn har varit i större behov av trofasta, hängivna föräldrars vägledande hand. Vi har ett stort och ädelt arv av föräldrar som gav upp nästan allt de äger för att finna en plats där de kunde leda familjen med tro och mod så att nästa generation skulle få större möjligheter än de själva haft. Vi måste inom oss själva finna samma beslutsamhet och möta de utmaningar vi upplever med samma anda av uppoffring. Vi måste

i framtida generationer inpränta en större förtröstan än någonsin förr på vår Herres och Frälsares lärdomar.

"Och kom ihåg, mina söner, kom ihåg att det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval, så att när djävulen sänder sina mäktiga vindar, ja, sina pilar i virvelvinden, ja, när allt hans hagel och hans mäktiga storm piskar er, skall detta inte ha någon makt att dra er ned till eländets och det oändliga lidandets avgrund, tack vare den klippan som ni är byggda på och som är en säker grundval, och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla" (Helaman 5:12).

Det är Jesu Kristi evangelium som utgör den här grunden där vi kan finna varaktig frid och bygga eviga familjer. Om detta vittnar jag i vår Herres och Frälsares, ja, Jesu Kristi namn, amen. ■